

การใช้เงินเป็นของคน “เกือบแก่”

ถ้าใครได้รับประสบการณ์การจากไปของญาติผู้ใหญ่ รวมทั้งคนรู้จักคุ้นเคยหลายคนเรียงกันในช่วงเวลาไม่นานนัก คงจะรู้สึกปลงกับชีวิต และมองเรื่องการสะสมวัตถุในอีกแง่มุมหนึ่งเป็นแน่

ตลอดชีวิตของคนที่ผมรู้จักและจากไปคนหนึ่ง เธอเก็บสะสมของรักไว้มากมายจากทุกมุมโลก แต่เมื่อสิ้นชีวิตลง คนอื่นก็มิได้เห็นคุณค่าของสิ่งที่เธอสะสม ปล่อยให้กระจัดกระจายทิ้งๆขว้างๆทั่วไปหมด อย่างชนิดที่หากเธอฟื้นขึ้นมาเห็นคงอยากตาย

ใครที่กำลังสะสมและหวงแหนของรักนักหนาอยู่ในขณะนี้ เมื่อได้ฟังเรื่องนี้แล้วอาจลดพลังแห่งความปรารถนาสะสมสรรพสิ่งลงเป็นอันมากก็เป็นได้

อย่าคาดหวังว่าคนอื่นจะรักและหวงแหนของที่ท่านได้สะสมไว้เฉกเช่นเดียวกับที่ท่านรัก เพราะจิตใจคนไม่เหมือนกัน ให้คุณค่าแก่สิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป ดังนั้นลำดับความสำคัญที่ให้แก่สรรพสิ่งนั้นย่อมแตกต่างกันเป็นธรรมดา ผู้มีความมุ่งมั่นสะสมของรักขณะมีชีวิตอยู่จึงควรนำประเด็นนี้ไปใคร่ครวญประกอบด้วย

นอกจากการซื้อของรักสะสม เช่น ตุ๊กตา สัตว์ทำด้วยแก้วใส เครื่องแก้ว เครื่องประดับ เครื่องลายคราม อุปกรณ์กีฬา ปืน มีด นาฬิกา ฯลฯ แล้วยังมีข้าวของเครื่องใช้ประจำบ้านและส่วนตัวที่ซื้อใช้กันอีกส่วนหนึ่ง เช่น กระเป๋า รองเท้า เสื้อผ้า โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ อีกด้วย

การซื้อของคนเกือบแก่

สำหรับการซื้อสิ่งของสะสมได้เสนอข้อคิดไปแล้วในตอนต้น ส่วนการซื้อของประเภทหลังก็มีแง่มุมให้คิดเช่นกันในมิติอายุของผู้ซื้อ

วัยหนุ่มสาวและวัยกลางคนเป็นช่วงเวลาของการซื้อสิ่งของเครื่องใช้ ความสุขจากการใช้เงินมาจากความสุขจากการได้ใช้ของที่ซื้อมา และจากความรู้สึกลับมั้งคงว่าตนเองมีความสามารถที่จะจ่ายเงินซื้อสิ่งของเหล่านั้นมาใช้

อย่างไรก็ดี สำหรับคนปลายวัยกลางคนหรือคน “เกือบแก่” การใช้เงินเป็นก็คือการหาประโยชน์และหาความสุขจากสิ่งที่ได้ซื้อหามาแล้วในวัยก่อนหน้ามากขึ้น ซึ่งเป็นความเหมาะสมกว่าการซื้อหามาใช้ในอดีกรึเดียวกันกับคนวัยหนุ่มสาวและวัยกลางคน

การซื้ออย่างบ้าเลือดของคน “เกือบแก่” เฉกเช่นเดียวกับคนวัยหนุ่มสาว และวัยกลางคนก่อให้เกิดการสูญเสียเงินทองโดยไม่จำเป็น เนื่องจากคนวัยนี้คงไม่มีเวลาอยู่อีกนานพอที่จะใช้ประโยชน์จากมันได้อย่างเต็มที่

ที่กล่าวมานี้อาจดูโหดร้ายสำหรับคนวัย “เกือบแก่” สักหน่อย แต่หากคิดดูก็จะเห็นว่ามันเป็นความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้ การไม่กล่าวถึงมันไม่ได้หมายความว่าความจริงนี้จะมลายหายไป การพูดถึงความจริงเท่านั้นที่จะทำให้เกิดการใช้จ่ายเงินที่ถูกทางของคน “เกือบแก่”

มรณานุสติหรือการมีสติระลึกถึงความตายอยู่เสมอ จะทำให้คน “เกือบแก่” ทั้งหลายใช้เงินเป็นมากขึ้น สำหรับคนวัยหนุ่มสาวและวัยกลางคนที่มิเงินใช้จ่ายก็ควรปล่อยให้เขาซื้อไปกันสนุกสนาน

และวันหนึ่งพวกเขาจะเข้าสู่วงจรเดียวกับพวก “เกือบแก่” นั้นแหละ ☺

